

μέ την Μάγια Πλισέτοκαγια στο ρόλο της βασίλισσας του Χάλκινου Βουνού), την Σουίτα μπαλλέτου **Σού**, πού παρουσιάσθηκε από χορευτές των Ρώσικων μπαλλέτων Ντιάγκιλεφ, **Άσωτος Υιός, Καλοκαιρινή Νύχτα** και **Ίθάν ο Τρομερός** πού πρόσφατα παρουσίασαν τά μπαλλέτα Μπολοσί σέ χορογραφία Γιούρι Γκριγκόροβιτς.

Ἡ μουσική προσωπικότητα τοῦ Σεργκέϊ Προκόφιεφ τόν τοποθετεῖ ανάμεσα στούς πιά ἀξιόλογους σύγχρονους συνθέτες, ἔργων Μπαλλέτου.

ΣΥΝΘΕΤΕΣ

ΣΕΡΓΚΕΪ ΠΡΟΚΟΦΙΕΦ

Ὁ Σεργκέϊ Προκόφιεφ (1891 – 1953) εἶναι ἓνας ἀπό τοὺς μεγαλύτερους Ρώσσοις συνθέτες, ὁ ὁποῖος ἐκτός ἀπό ἀξιόλογες Συμφωνίες καί Κονσέρτα γιά Πιάνο καί Ὀρχήστρα, συνέθεσε ἔργα μπαλλέτου πάνω στά ὅποια παλαιοί καί νέοι χορογράφοι δημιουργήσαν ἀξιόλογες χορογραφίες.

Δάσκαλος τοῦ Προκόφιεφ ἦταν ὁ μέγανος Στραβίνσκι, πού ἐπίσης πρόσφερε ἀριστουργήματα στόν τομέα μουσική γιά μπαλλέτο.

Ἡ φιλοδοξία πού διέκρινε τόν Προκόφιεφ ἀπό τήν νεαρή του ἡλικία, τόν ἔκανε νά θεωρῆ τόν ἑαυτό του ἱκανό, ὥστε νά πιστεύῃ ὅτι μπορούσε νά ξεπεράσῃ ἀκόμη καί αὐτόν τόν δάσκαλό του. Ὁ Προκόφιεφ ἔφυγε νεαρός ἀπό τήν Ρωσία καί ἔζησε στήν Γαλλία ἕως τό 1937. Κατά τήν παραμονή του ἐκεῖ, τό 1921 συνέθεσε τό ἔργο μπαλλέτου τό **Παραμῦθι τοῦ Χαζοῦ** καί τό 1934 ὁ Προκόφιεφ, ὕστερα ἀπό παραγγελία τῶν Μπαλλέτων **Κύρωφ** τοῦ Λένινγκραντ, ἄρχισε νά ἐργάζεται στήν μουσική του γιά τό ἔργο **Ρωμοῖος καί Ἰουλιέττα**, πού παρουσιάστηκε τελικά στήν Ρωσία τό 1940 σέ χορογραφία Κωνσταντίν Σεργκιέγιεφ. Ὁ Προκόφιεφ εἶχε ἀρχίσει νά αισθάνεται στήν Γαλλία πού διέμενε, σάν ἐξόριστος, γι' αὐτό, τό 1937 ἀποφάσισε νά ἐπιστρέψῃ στήν γεννέτειρά του. Μαζί μέ τήν ἐπιστροφή του, πρόσφερε στούς νεαροῦς συμπατριῶτες του ἓνα εὐχάριστο μικρό ἀριστούργημα: τό μικρό συμφωνικό ποίημα **Πέτρος καί Λύκος**.

Στήν πατρίδα του πιά ὁ Προκόφιεφ, ὕστερα ἀπό τήν ἐπιτυχία τοῦ **Ρωμοῖος καί Ἰουλιέττα**, ἔργο δημοφιλέστατο, τό ὁποῖο πολλοί χορογράφοι διασκεύασαν, παρουσίασαν καί παρουσιάζουν ἀκόμη, (ἡ γνωστή σέ μᾶς χορογραφία τοῦ Μακμίλλαν παρουσιάστηκε στό Φεστιβάλ Ἀθηνῶν ἀπό τό διάσημο ζευγάρι Μαργκότ Φοντεῖν καί Ρούντολφ Νουρέγιεφ), συνέθεσε καί ἄλλα ἔργα μπαλλέτου ὅπως τά: **Σιδερένιο Βῆμα**, **Ἀνεπτυγμένο παιδί**, **Ἀσχημὴ Πάπισσα**, τό μονόπρακτο μπαλλέτο σέ δύο σκηνές πού χορογράφησε ὁ Ἄντονι Τιοῦντορ καί παρουσίασε στό Λονδίνο τό 1938 **Gala Performance, Σταχτοπούτα, Πέτρινο Λουλούδι**, πού ἄρχισε νά τό συνθέτῃ μετά τήν ἀνάγνωση μιᾶς συλλογῆς παραμυθιῶν τοῦ Μπασσώφ, μέ θρύλους τῶν Οὐραλλίων, (τό ἔργο αὐτό ἦταν συμπληρωμένο τό 1949, ἡ πρώτη του ὁμως παρουσίαση ἔγινε ἓνα χρόνο μετά τόν θάνατο τοῦ Συνθέτη τό 1954, ἀπό τὰ Μπολοσί σέ χορογραφία τοῦ Λαβρόβακ καί

